

Logbog – Femte uge i Finland

Børnehaven:

Der er i denne uge ikke sket de store undringer. Så nu vil jeg bare fortælle om den sidste uge.

Vi er nu i december og det betyder at hver dag bliver børnene samlet også kører nissen ind med sin nisse julekalender vogn, hvor der hver dag bliver trukket om hvilket barn, som kan åbne en skuffe. I skufferne ligger der juledekorationer, som børnene kan sætte på juletræet, som der står på stuen. Hver dag bliver der os sat en jule idrætsøvelse på som børnene skal lave også ser de en dukketeaterjulekalender.

Jeg fik lave mine flag med børnene og det gik godt. Jeg havde valgt at klippe karton ud også sætte ekstra karton fast med elefantsnot, sådan så der var en slags sti børnene skulle følge med den blå maling. Jeg kunne derefter fjerne kartonen sådan så alle børnene havde lavet fine lige linjer men med deres præg af stregerne. Jeg blev overrasket over hvor gode børnene var til at følge den lille sti i kartonen. Ved at gøre det på den måde som jeg havde gjort, er det med til at styrke børnene fin motorik og deres præcisionsevne.

Jeg har desuden også haft evaluering med min vejleder, som roste mig og fortalte hun kunne se en udvikling i forhold til den svenske kommunikation til børnene. Hun fortalte os at det pædagogiske arbejde altid kan blive bedre og aldrig er perfekt og det har hun ret i.

Noget som jeg fik et kæmpe chok over. Var da jeg stod ude på legepladsen med børnene og fik af vide at der var et ”barn” der var gået. Jeg tænkte shit og jeg skulle kigge efter de børn, som var ved lågen og det gjorde jeg. Efter lidt tid, hvor jeg var helt bekymret, viste det sig at det var en øvelse og det var derfor pædagogen havde sagt ”barnet” i citationstegn til mig. Hvert år så skal pædagogerne øve sig på en situation hvor der et barn som er blevet væk. Denne øvelse går ud på at koordinere med de andre pædagoger og så fortalte lederen mig at de skal leve sig ind i hvilket barn det er og hvilken alder sådan så man har nemmere ved at finde barnet, udover det bliver de så kaldt til møde hvor de evaluere hvordan situationen forløb sig. Det var en babydukke der blev brugt, hvor der stod på dukken på finsk at den bliver brugt til øvelse og man skal derfor lade den være, sådan så ingen andre tager den midt under øvelsen. Jeg synes at det er en god ide at øve sådan en situation, man håber selvfølgelig aldrig det sker, men hvis det gør så det godt at være forberedte på det og derfor øver de det en gang om året og personalet ved ikke hvornår dagen den kommer, det kun lederen der gør det.

Her den sidste dag havde vi også fest for at fejre den finske nationaldag, som finder sted på fredag, det er en helligdag, så alle har fri. Børnene havde fået fint tøj på af deres forældre også sang vi den finske nationalsang, så billeder af den finske præsident, så en 10 min lang film om den finske natur og sluttet festen af med dans og brunkager. Det har virkelig været en sørgmodig dag. Jeg har været virkelig glad for at være i børnehaven og får at have fået så mange nye relationer til både børnene og de voksne. Min sidste halve time sluttet af med at lave mellem mad til børnene, også blev jeg overrasket af lederen og pædagogerne på min stue, som havde købt gaver og skrevet kort til mig. Jeg havde selv købt cookies til alt personalet. Det var en god sidste dag i børnehaven. Jeg har lært en hel del om den finske børnesyn, og har os lært mig selv bedre at kende, for det er svært at komme til en institution hvor kommunikationen er nøglen til det hele og især når man har med større børn at gøre, som taler til en og forventer at man svarer dem og snakker med dem.

Jeg vil os lige knytte en kommentar til strukturen, som generelt har fyldt en del os mig. Jeg synes stadig ikke at der er struktur i børnehaven og ikke på nogle af stuerne. Men jeg har os indset at for dem er der struktur, for det er sådan de gør og sådan de altid har gjort. Jeg har stillet masser spørgsmål og fået svar på dem. Jeg ved det har sat undringer i gang hos dem. Det var os noget de takket mig for, at jeg kom og ikke var bange for at sætte spørgsmålstejn ved deres pædagogiske tilgange. Nogle gange bliver ens arbejde bedre ved der kommer en udefra, som kommer med undrende spørgsmål og det gælder os for mit vedkommende. Alt i alt kan jeg virkelig anbefale andre udenlandske studerende om at være i Folkhälsan daghem i Träskända. De tager mod en med åbne arme os selvom sproget er svært og der har været nogle bump på vejen.

Tak for denne gang Finland

